

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 656/2014 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 15 май 2014 година****за установяване на правила за наблюдението на външните морски граници в контекста на оперативното сътрудничество, координирано от Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите — членки на Европейския съюз**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 77, параграф 2, буква г) от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽¹⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Целта на политиката на Съюза в областта на външните граници на Съюза е да гарантира ефективния мониторинг на преминаването на външните граници, включително чрез наблюдение на границите, като същевременно допринася за това да се гарантира защитата и спасяването на човешки живот. Целта на наблюдението на границите е да се предотврати неразрешено преминаване на границите, да се противодейства на трансграничната престъпност и да се залавят лицата, които преминават границите не по предвидения ред, или да се предприемат други мерки срещу тях. Наблюдението на границите следва да е ефективно при предотвратяването и разубеждаването на лицата, които се стремят да избегнат проверките по граничните контролно-пропускателни пунктове. За тази цел наблюдението на границите не се свежда само до разкриването на опити за неразрешено преминаване на граница, а включва и други мерки, например залавянето на плавателни съдове, за които се предполага, че се опитват да проникнат в Съюза, без да преминат гранични проверки, както и мерки за работа в ситуации като издирване и спасяване, които могат да възникнат по време на операция по наблюдение на границите по море, и мерки за извеждане на такава операция до успешен край.
- (2) Политиките на Съюза относно управлението на границите, убежището и имиграцията и тяхното прилагане следва да се ръководят от принципа на солидарност и на справедливо споделяне на отговорностите между държавите членки, съгласно член 80 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС). Когато е необходимо, актовете на Съюза, приети в рамките на тези политики, трябва да съдържат подходящи мерки за прилагането на този принцип и да насърчават разпределението на тежестта, включително посредством прехвърляне на доброволна основа на лица, на които е предоставена международна закрила.
- (3) Обхватът на настоящия регламент следва да се ограничи до операции по наблюдение на границите, извършвани от държавите членки по техните външни морски граници в контекста на оперативното сътрудничество, координирано от Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите — членки на Европейския съюз („Агенцията“), създадена с Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета ⁽²⁾. Мерките по разследване и наказателните мерки се уреждат от националното наказателно право и действащите инструменти за правна взаимопомощ в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси в Съюза.
- (4) Агенцията отговаря за координирането на оперативното сътрудничество между държавите членки в областта на управлението на външните граници, включително по отношение на наблюдението на границите. Агенцията отговаря и за подпомагането на държавите членки при обстоятелства, изискващи увеличена техническа помощ по външните граници, като се отчита обстоятелството, че някои случаи могат да включват хуманитарни извънредни ситуации и спасяване в морето. За по-нататъшното укрепване на това сътрудничество са необходими специални правила по отношение на дейностите по наблюдение на границите, осъществявани от морски, наземни или въздушни екипи на една държава членка по морските граници на друга държава членка или в открито море в контекста на оперативното сътрудничество, координирано от Агенцията.

⁽¹⁾ Позиция на Европейския парламент от 16 април 2014 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 13 май 2014 г.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета от 26 октомври 2004 г. за създаване на Европейска агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз (ОВ L 349, 25.11.2004 г., стр. 1).

- (5) Сътрудничеството със съседни трети държави е от решаващо значение за предотвратяването на неразрешеното преминаване на границите, за борбата с трансграничната престъпност и за предотвратяването на човешки жертви в морето. В съответствие с Регламент (ЕО) № 2007/2004 и доколкото напълно се гарантира зачитането на основните права на мигрантите, Агенцията може да си сътрудничи с компетентните органи от трети държави, по-специално по отношение на анализа на риска и обучението, и следва да подпомага оперативното сътрудничество между държавите членки и трети държави. Когато сътрудничеството с трети държави се осъществява на територията или в териториалните води на тези държави, държавите членки и Агенцията следва да спазват норми и стандарти, най-малкото равностойни на определените в правото на Съюза.
- (6) Европейската система за наблюдение на границите (Eurosur), създадена с Регламент (ЕС) № 1052/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, има за цел да засили обмена на информация и оперативното сътрудничество между държавите членки и с Агенцията. С това се гарантира, че осведомеността за обстановката и способността за реакция на държавите членки се подобряват значително, включително с подкрепата на Агенцията, за целите на разкриването, предотвратяването и борбата с незаконната имиграция и трансграничната престъпност и на приноса за гарантирането на защитата и спасяването на живота на мигрантите по външните граници на държавите членки. При координирането на операциите по наблюдение на границите Агенцията следва да предоставя на държавите членки информация и анализ относно тези операции в съответствие с посочения регламент.
- (7) Настоящият регламент заменя Решение 2010/252/ЕС на Съвета ⁽²⁾, което беше отменено от Съда на Европейския съюз („Съда“) с решение от 5 септември 2012 г. по дело C-355/10. В това решение Съдът постановява, че действието на Решение 2010/252/ЕС се запазва до влизането в сила на нови правила. Следователно от деня на влизане в сила на настоящия регламент посоченото решение престава да поражда правно действие.
- (8) По време на операции за наблюдение на границите по море държавите членки следва да спазват съответните си задължения по международното право, и по-конкретно Конвенцията на ООН по морско право, Международната конвенция за безопасност на човешкия живот на море, Международната конвенция за търсене и спасяване по море, Конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност и Протокола към нея срещу незаконния трафик на мигранти по суша, море и въздух, Конвенцията на ООН за статута на бежанците, Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, Международния пакт за граждански и политически права, Конвенцията на ООН против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание, Конвенцията на ООН за правата на детето и други имащи отношение международни инструменти.
- (9) При координирането на операции за наблюдение на границите по море Агенцията следва да изпълнява възложените ѝ задачи при пълно спазване на съответното право на Съюза, включително Хартата за основните права на Европейския съюз („Хартата“), и на съответното международно право, и по-конкретно посоченото в съображение 8.
- (10) В съответствие с Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾ и с общите принципи на правото на Съюза всяка мярка, предприета в хода на операция по наблюдение, следва да бъде пропорционална на поставените цели, да бъде недискриминационна и да зачита изцяло човешкото достойнство, основните права и правата на бежанците и на търсещите убежище лица, включително принципа на забрана за връщане. Държавите членки и Агенцията са обвързани от разпоредбите на достиженията на правото на Съюза в областта на убежището, и по-специално от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾ по отношение на молбите за международна закрила, подадени на територията на държавите членки, включително на границата, в териториалните води или в транзитните зони.
- (11) Прилагането на настоящия регламент не следва да засяга Директива 2011/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾, особено що се отнася до помощта, която следва да се оказва на жертвите на трафика на хора.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1052/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 г. за създаване на Европейската система за наблюдение на границите (Eurosur) (ОВ L 295, 6.11.2013 г., стр. 11).

⁽²⁾ Решение 2010/252/ЕС на Съвета от 26 април 2010 г. за допълнение на Кодекса на шенгенските граници по отношение на наблюдението на морските външни граници в контекста на оперативното сътрудничество, координирано от Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз (ОВ L 111, 4.5.2010 г., стр. 20).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (ОВ L 105, 13.4.2006 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (ОВ L 180, 29.6.2013 г., стр. 60).

⁽⁵⁾ Директива 2011/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 г. относно предотвратяването и борбата с трафика на хора и защитата на жертвите от него и за замяна на Рамково решение 2002/629/ПВР на Съвета (ОВ L 101, 15.4.2011 г., стр. 1).

- (12) Настоящият регламент следва да се прилага при пълно спазване на принципа на забраната за връщане, както е определен в Хартата и тълкуван в съдебната практика на Съда и на Европейския съд по правата на човека. В съответствие с този принцип никое лице не следва да бъде свалено на брега, да бъде принуждавано да влиза, да бъде водено или по друг начин предавано на властите на държава, в която, *наред с другото*, съществува сериозна опасност да му бъде наложено смъртно наказание, да бъде подложено на изтезания, преследване или друго нечовешко или унижително отношение или наказание, или в която съществува заплаха за живота или свободата му поради неговата раса, вероизповедание, националност, сексуална ориентация, принадлежност към определена социална група или политически възгледи, или в която съществува сериозна опасност за експулсиране, извеждане или екстрадиране в друга държава в разрез с принципа на забраната за връщане.
- (13) Евентуалното наличие на споразумение между държава членка и трета държава не освобождава държавите членки от техните задължения съгласно правото на Съюза и международното право, по-специално по отношение на спазването на принципа на забрана за връщане, когато им е известно или би трябвало да им е известно, че системните недостатъци на процедурата за предоставяне на убежище и условията за приемане на търсещи убежище лица в тази трета държава съставляват сериозни основания да се смята, че лицето, търсещо убежище, е изложено на сериозна опасност от нечовешко или унижително отношение, или когато знаят или би трябвало да знаят, че тази трета държава участва в практики, които противоречат на принципа на забрана за връщане.
- (14) По време на операция за наблюдение на границите по море може да възникне ситуация, при която да бъде необходимо да се окаже помощ на бедстващи лица. В съответствие с международното право всяка държава трябва да изисква от капитана на плавателен съд, плаващ под нейното знаме, да оказва незабавно помощ на всяко открито в морето лице, което е застрашено от смърт, и да пристъпва възможно най-бързо към спасяването на бедстващи лица, доколкото това може да се извърши без сериозна опасност за плавателния съд, екипажа или пътниците. Тази помощ следва да бъде оказана без значение на гражданството или статута на нуждаещите се лица или на обстоятелствата, при които са открити. На капитана на кораба и екипажа не следва да бъдат налагани наказания заради това, че са спасили бедстващи в морето лица и са ги отвели на безопасно място.
- (15) Задължението за оказване на помощ на бедстващи лица следва да се изпълнява от държавите членки в съответствие с приложимите разпоредби на международните правни инструменти, уреждащи ситуацията на издирване и спасяване, и в съответствие с изискванията по отношение на защитата на основните права. Настоящият регламент не следва да засяга отговорностите на органите по издирване и спасяване, включително за гарантиране, че координацията и сътрудничеството се осъществяват по такъв начин, че спасените лица да бъдат транспортирани до безопасно място.
- (16) Когато оперативният район на морска операция включва региона на издирване и спасяване на трета държава, при планирането на морска операция следва да се търси установяване на канали за комуникация с органите по издирване и спасяване на тази трета държава, като по този начин се гарантира, че тези органи ще бъдат в състояние да се отзоват при случаи на издирване и спасяване, възникващи в техния регион на издирване и спасяване.
- (17) Съгласно Регламент (ЕО) № 2007/2004 операциите по наблюдение на границите, координирани от Агенцията, се провеждат в съответствие с оперативен план. Съобразно с това по отношение на морските операции оперативният план следва да включва конкретна информация за прилагането на съответната компетентност и законодателство в географската област, в която се провежда съвместната операция, пилотният проект или бързата намеса, включително позовавания на правото на Съюза и международното право относно залавянето, спасяването по море и свалянето на брега. Оперативният план следва да се изготвя в съответствие с разпоредбите на настоящия регламент, уреждащи откриването, спасяването по море и свалянето на брега в контекста на координирани от Агенцията операции за наблюдение на границите по море, и като се вземат предвид конкретните обстоятелства около въпросната операция. Оперативният план следва да включва процедури, гарантиращи установяването и предоставянето на подходяща помощ, включително на достъп до международна закрила, на лица, които се нуждаят от международна закрила, на жертви на трафик на хора, непридружавани непълнолетни и малолетни лица и други уязвими лица.
- (18) Практиката по Регламент (ЕО) № 2007/2004 е, че за всяка морска операция се създава координационна структура в рамките на приемащата държава членка, в чийто състав са включени служители от приемащата държава членка, гост-служители и представители на Агенцията, включително координиращият служител на Агенцията. Тази координационна структура, обикновено наричана Международен координационен център, следва да се използва като средство за комуникация между служителите, участващи в морската операция, и съответните органи.

- (19) Настоящият регламент зачита основните права и съблюдава принципите, признати в членове 2 и 6 от Договора за Европейския съюз (ДЕС) и в Хартата, и по-конкретно зачитането на човешкото достойнство, правото на живот, забраната на изтезанията и на нечовешкото или унижително отношение или наказание, забраната на трафика на хора, правото на свобода и сигурност, правото на защита на личните данни, правото на убежище и на закрила в случай на изтеждане и експулсиране, принципите на забрана за връщане и недискриминация, правото на ефективни правни средства за защита и правата на детето. Настоящият регламент следва да се прилага от държавите членки и Агенцията в съответствие с тези права и принципи.
- (20) Доколкото целта на настоящия регламент, а именно приемането на специални правила за наблюдение на морските граници от служителите на граничната охрана, чиято дейност е координирана от Агенцията, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки вследствие на различията в тяхното право и практики, а поради многонационалния характер на операциите може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от ДЕС. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.
- (21) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Дания не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане. Доколкото настоящият регламент представлява развитие на достиженията на правото от Шенген, в срок от шест месеца след вземането на решение от Съвета относно настоящия регламент Дания взема решение, в съответствие с член 4 от посочения протокол, дали да го въведе в националното си право.
- (22) По отношение на Исландия и Норвегия настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението, сключено от Съвета на Европейския съюз, от една страна, и Република Исландия и Кралство Норвегия, от друга страна, за асоциирането на последните в процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген ⁽¹⁾, които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО на Съвета ⁽²⁾.
- (23) По отношение на Швейцария настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген ⁽³⁾, които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО във връзка с член 3 от Решение 2008/146/ЕО на Съвета ⁽⁴⁾.
- (24) По отношение на Лихтенщайн настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген ⁽⁵⁾, които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО във връзка с член 3 от Решение 2011/350/ЕС на Съвета ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.

⁽²⁾ Решение 1999/437/ЕО на Съвета от 17 май 1999 г. относно определени условия по прилагането на Споразумението между Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия за асоцииране на тези две държави при изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31).

⁽³⁾ ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 52.

⁽⁴⁾ Решение 2008/146/ЕО на Съвета от 28 януари 2008 г. за сключване от името на Европейската общност на Споразумение между Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия за асоцииране на Конфедерация Швейцария към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 1).

⁽⁵⁾ ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 21.

⁽⁶⁾ Решение 2011/350/ЕС на Съвета от 7 март 2011 г. за сключване от името на Европейския съюз на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, по отношение на премахането на проверките по вътрешните граници и движението на хора (ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 19).

- (25) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Обединеното кралство не участва в съответствие с Решение 2000/365/ЕО на Съвета ⁽¹⁾; следователно Обединеното кралство не участва в неговото приемане и не е обвързано от него, нито от неговото прилагане.
- (26) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Ирландия не участва в съответствие с Решение 2002/192/ЕО на Съвета ⁽²⁾; следователно Ирландия не участва в неговото приемане и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Обхват

Настоящият регламент се прилага за операции по наблюдение на границите, извършвани от държавите членки по техните външни морски граници в контекста на оперативното сътрудничество, координирано от Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите — членки на Европейския съюз.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- 1) „Агенцията“ означава Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите — членки на Европейския съюз, създадена с Регламент (ЕО) № 2007/2004;
- 2) „морска операция“ означава съвместна операция, пилотен проект или бърза намеса, провеждани от държавите членки за наблюдение на техните външни морски граници и координирани от Агенцията;
- 3) „приемаща държава членка“ означава държава членка, в която се провежда дадена морска операция или от която морската операция е започнала;
- 4) „участваща държава членка“ означава държава членка, която участва в морска операция, като предоставя техническо оборудване, служители на граничната охрана, разположени като част от европейските екипи за гранична охрана, или друг подходящ персонал, но която не е приемаща държава членка;
- 5) „участващ екип“ означава морски, наземен или въздушен екип под отговорността на приемащата държава членка или на участваща държава членка, който участва в морска операция;
- 6) „Международен координационен център“ означава координационната структура, създадена в рамките на приемащата държава членка за координирането на морската операция;
- 7) „национален координационен център“ означава националния координационен център, създаден за целите на Европейската система за наблюдение на границите (Eugosur) в съответствие с Регламент (ЕС) № 1052/2013;

⁽¹⁾ Решение 2000/365/ЕО на Съвета от 29 май 2000 г. относно искането на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген (ОВ L 131, 1.6.2000 г., стр. 43).

⁽²⁾ Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген (ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20).

- 8) „оперативен план“ означава оперативния план, посочен в членове 3а и 8д от Регламент (ЕО) № 2007/2004;
- 9) „плавателен съд“ означава всякакъв плавателен съд, включително лодки, надуваеми лодки, плаващи платформи, съдове на въздушна възглавница и хидроплани, които се използват или могат да бъдат използвани в морето;
- 10) „плавателен съд без националност“ означава плавателен съд, който е без националност или може да бъде смятан за плавателен съд без националност, ако никоя държава не му е дала право да плава под нейно знаме или ако плава под знамената на две или повече държави, използвайки знамето на едната или на другата според ситуацията;
- 11) „Протокол срещу незаконния трафик на мигранти“ означава Протоколът срещу незаконния трафик на мигранти по суша, море и въздух, допълващ Конвенцията на Организацията на обединените нации срещу транснационалната организирана престъпност и подписан в Палермо, Италия, през декември 2000 г.;
- 12) „безопасно място“ означава място, където се смята, че спасителните операции са приключили, и където безопасността на живота на спасените лица не е застрашена, където техните основни човешки потребности могат да бъдат задоволени и откъдето може да бъде организирано транспортирането им до следващото или до крайното им местоназначение, като се вземе предвид защитата на основните им права в съответствие с принципа на забрана за връщане;
- 13) „център за координация на спасителните дейности“ означава екип, отговарящ за насърчаване на ефикасното организиране на услугите по издирване и спасяване и за координация на провеждането на операциите по издирване и спасяване в рамките на района на издирване и спасяване, както е определен в Международната конвенция за търсене и спасяване по море;
- 14) „прилежаща зона“ означава зона, прилежаща към териториалното море съгласно определеното в член 33 от Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право, където е официално обявена;
- 15) „крайбрежна държава членка“ означава държава членка, в чието териториално море или прилежаща зона става залавянето.

ГЛАВА II

ОБЩИ ПРАВИЛА

Член 3

Безопасност в морето

Мерките, предприети за целите на морска операция, се провеждат по начин, който при всички случаи гарантира безопасността на заловените или спасените лица, безопасността на участващите екипи или на трети страни.

Член 4

Защита на основните права и принцип на забрана за връщане

1. Никое лице не може, в нарушение на принципа на забрана за връщане, да бъде свалено на брега, да бъде принудено да влиза, да бъде водено или по друг начин предавано на властите на държава, в която, наред с другото, съществува сериозна опасност да му бъде наложено смъртно наказание, да бъде подложено на изтезания, преследване или друго нечовешко или унизително отношение или наказание, или в която съществува заплаха за живота или свободата му поради неговата раса, вероизповедание, националност, сексуална ориентация, принадлежност към определена социална група или политически възгледи; или в която съществува сериозна опасност за такова експулсиране, извеждане или екстрадиране в друга държава в разрез с принципа на забрана за връщане.

2. Когато се разглежда възможността за сваляне на брега в трета държава, в контекста на планирането на морска операция приемащата държава членка, в координация с участващите държави членки и Агенцията, взема предвид общата ситуация в тази трета държава.

Оценката на общата ситуация в дадена трета държава се основава на информация, взета от широк кръг източници, които може да включват други държави членки, органи, служби и агенции на Съюза и съответните международни организации, и може да отразява също наличието на споразумения и проекти в областта на миграцията и убежището, осъществявани в съответствие с правото на Съюза и посредством фондове на Съюза. Тази оценка е част от оперативния план, предоставя се на участващите екипи и се актуализира съобразно необходимостта.

Заловените или спасени лица не могат да бъдат сваляни на брега, принуждавани да влизат, водени или по друг начин предавани на властите на трета държава, когато приемащата държава членка или участващите държави членки знаят или би трябвало да знаят, че тази трета държава участва в практики съгласно описаното в параграф 1.

3. По време на морската операция, преди заловените или спасени лица да бъдат сваляни на брега, принудени да влязат, заведени или по друг начин предадени на властите на трета държава и като вземат предвид оценката на общата ситуация в тази трета държава в съответствие с параграф 2, участващите екипи, без да се засяга член 3, използват всички средства за идентифициране на заловените или спасени лица, преценяват личното им положение, уведомяват ги за тяхното местоназначение по начин, който тези лица разбират или за който с основание може да се предположи, че разбират и им дават възможност да изразят всички основания, поради които смятат, че свалянето на брега на предложеното място би било в нарушение на принципа на забрана за връщане.

За тези цели в оперативния план се предоставят допълнителни подробности, включително при необходимост за наличието на брега на медицински лица, устни преводачи, правни консултанти и съответни други експерти на приемащата и участващата държава членка. Във всеки участващ екип има най-малко едно лице, преминало основно обучение за оказване на първа помощ.

Посоченият в член 13 доклад, включва въз основа на осигурената от приемащата и участващата държава членка информация допълнителни подробности за случаите на сваляне на брега в трети държави и относно това по какъв начин всеки елемент от предвидените в първа алинея от настоящия параграф процедури е бил приложен от участващите екипи с оглед да се гарантира спазване на принципа на забрана за връщане.

4. По време на цялата морска операция участващите екипи отчитат специалните нужди на децата, включително на непридружаваните непълнолетни и малолетни лица, жертвите на трафик на хора, лицата, нуждаещи се от спешна медицинска помощ, лицата с увреждания, лицата, нуждаещи се от международна закрила, и другите лица в особено уязвимо положение.

5. Обменът с трети държави на лични данни, получени по време на морска операция за целите на настоящия регламент, се ограничава строго до най-необходимото и се извършва в съответствие с Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета ⁽²⁾ и относимите национални разпоредби за защита на данните.

Обменът с трети държави на лични данни по отношение на заловени или спасени лица, получени по време на морска операция, се забранява, когато има сериозен риск от нарушаване на принципа на забрана за връщане.

6. При изпълнението на задълженията си участващите екипи зачитат напълно човешкото достойнство.

7. Настоящият член се прилага за всички мерки, предприети от държавите членки или Агенцията в съответствие с настоящия регламент.

⁽¹⁾ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31).

⁽²⁾ Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 г. относно защитата на личните данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси (ОВ L 350, 30.12.2008 г., стр. 60).

8. Служителите на граничната охрана и други служители, участващи в морска операция, преминават обучение относно съответните разпоредби за основните права, правото за бежанците и международния правен режим за търсене и спасяване в съответствие с член 5, втора алинея от Регламент (ЕО) № 2007/2004.

ГЛАВА III

СПЕЦИАЛНИ ПРАВИЛА

Член 5

Задържане

1. При откриване на плавателен съд, за който съществува подозрение, че превозва лица, които избягват или възнамеряват да избегнат проверките по гранични контролно-пропускателни пунктове, или че участва в незаконен трафик на мигранти по море, участващите екипи се приближават до него, за да го идентифицират и установят националността му, и до предприемането на допълнителни мерки наблюдават плавателния съд от безопасно разстояние, като вземат всички необходими предпазителни мерки. Участващите екипи събират информация за съответния плавателен съд и я съобщават незабавно на Международния координационен център, включително, когато е възможно, информация за състоянието на лицата на борда, по-специално за това дали съществува непосредствена опасност за техния живот или дали има лица, нуждаещи се от спешна медицинска помощ. Международният координационен център предава тази информация на националния координационен център на приемащата държава членка.

2. Когато плавателен съд се готви да навлезе или е навлязъл в териториалното море или в прилежащата зона на държава членка, която не участва в морската операция, участващите екипи събират и съобщават информацията за този плавателен съд на Международния координационен център, който предава тази информация на националния координационен център на съответната държава членка.

3. Участващите екипи събират и съобщават информация за всеки плавателен съд, за който съществува подозрение, че извършва незаконни дейности по море, които са извън обхвата на морската операция, на Международния координационен център, който предава тази информация на националния координационен център на съответната държава членка.

Член 6

Залавяне в териториалното море

1. В териториалното море на приемащата държава членка или съседна участваща държава членка същата държава разрешава на участващите екипи да предприемат една или повече от следните мерки, когато са налице разумни основания да се подозира, че определен плавателен съд може да превозва лица, които възнамеряват да избегнат проверките по граничните контролно-пропускателни пунктове, или се занимава с незаконен трафик на мигранти по море:

а) изискване на информация и документи относно собствеността, регистрацията и подробности за пътуването на плавателния съд и относно самоличността, гражданството и съответни други данни за лицата на борда, включително дали има лица, нуждаещи се от спешна медицинска помощ, и уведомяване на лицата на борда, че може да не им бъде разрешено да преминат границата;

б) спиране, качване на борда и претърсване на плавателния съд, на товара и лицата на борда, както и разпитване на тези лица, и уведомяването им, че лицата, управляващи плавателния съд, могат да бъдат подведени под отговорност за улесняване на пътуването.

2. Ако бъде намерено доказателство, потвърждаващо това подозрение, въпросната приемаща държава членка или съседна участваща държава членка може да разреши на участващите екипи да предприемат една или повече от следните мерки:

а) задържане на плавателния съд и на лицата на борда;

б) отправяне на заповед към плавателния съд да промени курса си към напускане на териториалното море или прилежащата зона или към местоназначение, различно от териториалното море или прилежащата зона, включително придружаване на плавателния съд или оставане в близост до него, докато не бъде потвърдено, че плавателният съд се придържа към зададения курс;

в) отвеждане на плавателния съд или на лицата на борда до крайбрежната държава членка в съответствие с оперативния план.

3. Всяка мярка, предприета в съответствие с параграф 1 или 2, трябва да е пропорционална и да не надхвърля необходимото за постигане на целите на настоящия член.

4. За целите на параграфи 1 и 2 приемащата държава членка инструктира участващия екип по подходящ начин чрез Международния координационен център.

Участващият екип информира приемащата държава членка чрез Международния координационен център, когато капитанът на плавателния съд иска да бъде уведомен дипломатически служител или консулско длъжностно лице на държавата на знамето.

5. Когато има разумни основания за подозрение, че плавателен съд без националност превозва лица, които имат намерение да избегнат проверките по граничните контролно-пропускателни пунктове, или извършва незаконен трафик на мигранти по море, приемащата държава членка или съседната участваща държава членка, в чието териториално море е задържан плавателният съд без националност, разрешава една или повече от мерките, предвидени в параграф 1, и може да разреши една или повече от мерките, предвидени в параграф 2. Приемащата държава членка инструктира участващия екип по подходящ начин чрез Международния координационен център.

6. Всички оперативни дейности в териториалното море на държава членка, която не участва в морската операция, се извършват в съответствие с разрешението на тази държава членка. Приемащата държава членка инструктира участващия екип чрез Международния координационен център въз основа на курса на действие, разрешен от тази държава членка.

Член 7

Залавяне в открито море

1. В открито море, когато са налице разумни основания да се подозира, че даден плавателен съд извършва незаконен трафик на мигранти по море, участващите екипи предприемат една или повече от следните мерки, при условие че получат разрешение от държавата на знамето в съответствие с Протокола срещу незаконния трафик на мигранти и според случая — националното и международното право:

а) изискване на информация и документи относно собствеността, регистрацията и подробности за пътуването на плавателния съд и относно самоличността, гражданството и съответни други данни за лицата на борда, включително дали има лица, нуждаещи се от спешна медицинска помощ;

б) спиране, качване на борда и претърсване на плавателния съд, на товара и лицата на борда, както и разпитване на тези лица, и уведомяването им, че лицата, управляващи плавателния съд, могат да бъдат подведени под отговорност за улесняване на пътуването.

2. Ако бъдат намерени доказателства, потвърждаващи това подозрение, участващите екипи може да предприемат една или повече от следните мерки, при условие че получат разрешение от държавата на знамето, в съответствие с Протокола срещу незаконния трафик на мигранти и според случая — националното и международното право:

а) задържане на плавателния съд и на лицата на борда;

б) предупреждаване и отправяне на заповед към плавателния съд да не навлиза в териториалното море или прилежащата зона и при необходимост — отправяне на искане към плавателния съд да промени курса си към местоназначение, различно от териториалното море или прилежащата зона;

в) отвеждане на плавателния съд или на лицата на борда до трета държава или предаване по друг начин на плавателния съд или на лицата на борда на органите на трета държава;

г) отвеждане на плавателния съд или на лицата на борда до приемащата държава членка или до съседна участваща държава членка.

3. Всяка мярка, предприета в съответствие с параграф 1 или 2, трябва да е пропорционална и да не надхвърля необходимото за постигане на целите на настоящия член.
4. За целите на параграфи 1 и 2 приемащата държава членка инструктира участващия екип по подходящ начин чрез Международния координационен център.
5. Когато плавателният съд плава под знамето на приемащата държава членка или на участваща държава членка или носи обозначение за регистрация в приемащата държава членка или в участваща държава членка, тази държава членка, след потвърждаване на националността на плавателния съд, може да разреши една или повече от мерките, предвидени в параграфи 1 и 2. В такъв случай приемащата държава членка инструктира участващия екип по подходящ начин чрез Международния координационен център.
6. Ако плавателният съд плава под знамето на държава членка, която не участва в морската операция, или на трета държава, или ако носи обозначение за регистрация в държава членка, която не участва в морската операция, или в трета държава, приемащата държава членка или участваща държава членка, в зависимост от това чий участващ екип е задържал този плавателен съд, уведомява държавата на знамето, иска потвърждаване на регистрацията и ако националността бъде потвърдена, отправя искане към държавата на знамето да предприеме действия за прекратяване използването на нейния плавателен съд за незаконен трафик на мигранти. Ако държавата на знамето не желае или не може да направи това пряко или с помощта на държавата членка, към която принадлежи участващият екип, тази държава членка иска от държавата на знамето разрешение да предприеме някоя от мерките, установени в параграфи 1 и 2. Приемащата държава членка или участващата държава членка уведомява Международния координационен център за всяка комуникация с държавата на знамето и за планираните действия или мерки, разрешени от държавата на знамето. В такъв случай приемащата държава членка инструктира участващия екип по подходящ начин чрез Международния координационен център.
7. Когато, макар да плава под чуждо знаме или да отказва да покаже знамето си, има разумни основания да се подозира, че всъщност плавателният съд е със същата националност като тази на участващ екип, този участващ екип проверява правото на плавателния съд да плава под това знаме. За тази цел той може да се доближи до плавателния съд, за който съществуват подозрения. Ако подозренията останат, екипът може да извърши по-нататъшно обследване на борда на плавателния съд, като действа с нужното внимание.
8. Когато, макар да плава под чуждо знаме или да отказва да покаже знамето си, има разумни основания да се подозира, че всъщност плавателният съд е с националността на приемащата държава членка или на участваща държава членка, участващият екип проверява правото на плавателния съд да плава под нейното знаме.
9. Ако в случаите, посочени в параграф 7 или 8, подозренията относно националността на плавателния съд се потвърдят, тази приемаща държава членка или участваща държава членка може да разреши една или повече от мерките, предвидени в параграфи 1 и 2. В такъв случай приемащата държава членка инструктира участващия екип по подходящ начин чрез Международния координационен център.
10. До получаване на разрешение от държавата на знамето или в отсъствието на такова плавателният съд се наблюдава от безопасно разстояние. Не се предприемат никакви други мерки без изричното разрешение на държавата на знамето освен необходимите за отстраняване на непосредствена опасност за човешки живот или такива, които произтичат от съответни двустранни или многостранни споразумения.
11. Когато са налице разумни основания да се подозира, че плавателен съд без националност извършва незаконен трафик на мигранти по море, участващият екип може да се качи на борда на плавателния съд и да го претърси, за да удостовери липсата на националност. Ако бъде намерено доказателство, потвърждаващо това подозрение, участващият екип уведомява приемащата държава членка, която може да предприеме, пряко или с помощта на държавата членка, към която принадлежи участващият екип, по-нататъшни подходящи мерки, както е предвидено в параграфи 1 и 2, в съответствие с националното и международното право.
12. Държава членка, чийто участващ екип е предприел мярка в съответствие с параграф 1, незабавно уведомява държавата на знамето за резултатите от тази мярка.

13. Националният служител, представляващ приемащата държава членка или участваща държава членка в Международния координационен център, отговаря за улесняването на комуникацията със съответните органи на тази държава членка в усилията за получаване на разрешение да се извърши проверка на правото на плавателен съд да плава под нейното знаме или за предприемане на някоя от мерките, посочени в параграфи 1 и 2.

14. Когато основанията за подозрение, че даден плавателен съд извършва незаконен трафик на мигранти в открито море, се окажат неоснователни или когато участващият екип няма компетентност за действие, но продължава да съществува основателно подозрение, че плавателният съд превозва лица, които възнамеряват да достигнат до границата на държава членка и да избегнат проверките на гранично-пропускателните пунктове, този плавателен съд продължава да бъде наблюдаван. Международният координационен център съобщава информацията за този плавателен съд на националния координационен център на държавите членки, към които той се е насочил.

Член 8

Залавяне в прилежащата зона

1. В прилежащата зона на приемащата държава членка или на съседна участваща държава членка, мерките, предвидени в член 6, параграфи 1 и 2, се предприемат в съответствие с тези параграфи и с параграфи 3 и 4 от същия член. Разрешението, посочено в член 6, параграфи 1 и 2, може да бъде дадено само за мерки, които са необходими за предотвратяването на нарушение на съответните законови и подзаконови разпоредби в рамките на територията или териториалното море на тази държава членка.

2. Мерките, предвидени в член 6, параграфи 1 и 2, не се предприемат в прилежащата зона на държава членка, която не участва в морската операция, без разрешение на тази държава членка. Международният координационен център се уведомява за всяка комуникация с тази държава членка и за последващите действия, които са разрешени от тази държава членка. Ако тази държава членка не даде разрешение и ако съществуват разумни основания за подозрение, че плавателният съд превозва лица, които възнамеряват да достигнат границата на държава членка, се прилага член 7, параграф 14.

3. Когато плавателен съд без националност преминава транзитно през прилежащата зона, се прилага член 7, параграф 11.

Член 9

Ситуации на издирване и спасяване

1. Държавите членки спазват задължението за оказване на помощ на всеки бедстващ в морето плавателен съд или лице и по време на морска операция те правят необходимото техните участващи екипи да спазват това задължение в съответствие с международното право и зачитането на основните права. Екипите оказват помощ независимо от националността или статута на лицето или обстоятелствата, при които то е открито.

2. За целите на справяне със ситуации на издирване и спасяване, които може да възникнат по време на морска операция, в оперативния план се съдържат, в съответствие с относимото международно право, включително правото в областта на издирването и спасяването, най-малко следните разпоредби:

а) когато в хода на морска операция участващите екипи имат основания да смятат, че са изправени пред състояние на несигурност, тревога или бедствие по отношение на даден плавателен съд или което и да е лице на борда, те предават незабавно цялата налична информация на центъра за координация на спасителните дейности, отговорен за района на издирване и спасяване, в който възниква ситуацията, и се поставят на разположение на този център за координация на спасителните дейности;

б) участващите екипи информират Международния координационен център във възможно най-кратък срок за всеки контакт с центъра за координация на спасителните дейности и за действията, предприети от тях;

в) плавателен съд или лицата на борда се считат за намиращи се в състояние на несигурност, по-конкретно когато:

i) лицето е обявено за изчезнало или плавателният съд закъснява; или

ii) лицето или плавателният съд не са се появили на очакваното място или не е представен доклад за безопасност;

- г) плавателен съд или лицата на борда се считат за намиращи се в състояние на тревога, по-конкретно когато:
- i) след ситуация на несигурност опитите за установяване на контакт с лицето или плавателния съд са се провалили, а запитванията, отправени към други подходящи източници, са били неуспешни; или
  - ii) е получена информация, която показва, че оперативната ефективност на плавателния съд е нарушена, но не до степен, при която е вероятно настъпването на бедствено положение;
- д) плавателен съд или лицата на борда се считат за намиращи се в състояние на бедствие, по-конкретно когато:
- i) е получена сигурна информация, че лицето или плавателният съд се намира в опасност и се нуждае от незабавна помощ; или
  - ii) след състояние на тревога по-нататъшните неуспешни опити за установяване на контакт с лицето или плавателния съд и по-широкомасштабните неуспешни запитвания сочат вероятно наличие на бедствено положение; или
  - iii) е получена информация, която показва, че оперативната ефективност на плавателния съд е била нарушена до степен, при която е вероятно настъпването на бедствено положение;
- е) с цел да се прецени дали даден плавателен съд е в състояние на несигурност, тревога или бедствие, участващите екипи вземат под внимание и предават цялата съответна информация и наблюдения на отговорния център за координация на спасителните дейности, включително информацията относно:
- i) наличието на искане за помощ, въпреки че такова искане не е единственият фактор, за да се приеме, че е наличие бедствено положение;
  - ii) плавателната годност на плавателния съд и вероятността той да не достигне крайното си местоназначение;
  - iii) броя лица на борда с оглед на вида на плавателния съд и неговото състояние;
  - iv) наличието на необходимите за достигане до брега запаси като гориво, вода и храна;
  - v) присъствието на квалифициран екипаж и команден състав на плавателния съд;
  - vi) наличието на оборудване за безопасност и на навигационно и комуникационно оборудване и неговия капацитет;
  - vii) присъствието на лица на борда, нуждаещи се от спешна медицинска помощ;
  - viii) наличието на починали лица на борда;
  - ix) присъствието на бременни жени или на деца на борда;
  - x) метеорологичните условия и условията за корабоплаване, включително прогнозите за тези условия;
- ж) в очакване на инструкции от центъра за координация на спасителните дейности участващите екипи предприемат всички подходящи мерки за гарантиране на безопасността на съответните лица;

- з) когато плавателен съд се смята за намиращ се в положение на несигурност, тревога или бедствие, но лицата на борда отказват да приемат помощ, участващият екип уведомява отговорния център за координация на спасителните дейности и следва указанията му. Участващият екип продължава да полага дължимата грижа, като наблюдава плавателния съд и предприема всички необходими мерки за гарантиране на безопасността на засегнатите лица, като същевременно избягва да предприема каквито и да е действия, които биха могли да влошат ситуацията или да увеличат риска от нараняване или загуба на човешки живот;
- и) когато центърът за координация на спасителните дейности на трета държава, отговарящ за района на търсене и спасяване, не реагира на информацията, предадена от участващия екип, екипът се свързва с центъра за координация на спасителните дейности на приемащата държава членка, освен ако същият участващ екип не прецени, че друг международно признат център за координация на спасителните дейности е в състояние по-добре да поеме координацията на ситуацията, свързана с търсенето и спасяването.

Оперативният план може да съдържа подробности, съобразени с особеностите на съответната морска операция.

3. Когато ситуацията на търсене и спасяване е приключила, участващият екип, след консултация с Международния координационен център, възобновява морската операция.

Член 10

Сваляне на брега

1. В съответствие с международното право и при зачитане на основните права оперативният план съдържа най-малко следните условия за сваляне на брега на заловените или спасени при морска операция лица:

- а) в случай на залавяне в териториалното море или в прилежащата зона, както е посочено в член 6, параграф 1, 2 или 6 или в член 8, параграф 1 или 2, свалянето на брега се осъществява в крайбрежната държава членка, без да се засяга член 6, параграф 2, буква б);
- б) в случай на залавяне в открито море, както е предвидено в член 7, свалянето на брега може да се извърши в третата държава, от която се предполага, че е отпътувал плавателният съд. Ако това не е възможно, тогава свалянето на брега се осъществява в приемащата държава членка;
- в) в случай на ситуации на търсене и спасяване, както е предвидено в член 9, и без да се засяга отговорността на центъра за координация на спасителните дейности, приемащата държава членка и участващите държави членки си сътрудничат с отговорния център за координация на спасителните дейности с цел определяне на безопасно място, а когато отговорният център за координация на спасителните дейности определи такова безопасно място, вземат необходимите мерки свалянето на брега на спасените лица да се извърши бързо и ефективно.

Ако не е възможно участващият екип да бъде освободен от задължението си по член 9, параграф 1 възможно най-бързо, като се отчита безопасността на спасените лица и на самия участващ екип, на екипа се разрешава да свали на брега спасените лица в приемащата държава членка.

Тези условия за сваляне на брега не пораждаят задължения за държавите членки, които не участват в морската операция, освен в случай че те изрично предоставят разрешение за предприемане на мерки в тяхното териториално море или прилежаща зона в съответствие с член 6, параграф 6 или член 8, параграф 2.

Оперативният план може да съдържа подробности, съобразени с особеностите на съответната морска операция.

2. Участващите екипи информират Международния координационен център за присъствието на лица по смисъла на член 4 и Международният координационен център предава тази информация до компетентните национални органи на държавата, в която се извършва свалянето на брега.

Оперативният план съдържа данните за контакт на тези компетентни национални органи, които предприемат подходящи последващи действия.

Член 11

Изменение на Регламент (ЕО) № 2007/2004

В края на буква й) съответно от член 3а, параграф 1 и член 8д, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2007/2004 се добавя следното изречение:

„В това отношение оперативният план се установява в съответствие с Регламент (ЕС) № 656/2014 на Европейския парламент и на Съвета (*);

(*) Регламент (ЕС) № 656/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за установяване на правила за наблюдението на външните морски граници в контекста на оперативното сътрудничество, координирано от Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите — членки на Европейския съюз (ОВ L 189, 27.6.2014 г., стр. 93)“.

Член 12

Механизми за солидарност

1. Държава членка, която е изправена пред ситуация на спешен и извънреден натиск на външната си граница, може да отправя искане:

- а) за разполагане на европейски екипи за гранична охрана в съответствие с член 8а от Регламент (ЕО) № 2007/2004 за предоставяне на бърза оперативна помощ на тази държава членка;
- б) към Агенцията за техническа и оперативна помощ в съответствие с член 8 от Регламент (ЕО) № 2007/2004 с цел да получи помощ по въпроси, свързани с координацията между държавите членки и/или разполагането на експерти с цел оказване на помощ на компетентните национални органи;
- в) за спешна помощ съгласно член 14 от Регламент (ЕС) № 515/2014 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ за посрещане на неотложни и специфични нужди в случай на извънредна ситуация.

2. Държава членка, изложена на миграционен натиск, който подлага на извънредно натоварване местата за настаняване на мигрантите и системите за убежище на тази държава, може да отправи искане:

- а) към Европейската служба за подкрепа в областта на убежището — за разполагане на екип за подкрепа в областта на убежището в съответствие с член 13 от Регламент (ЕС) № 439/2010 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾ за предоставяне на експертни знания, по-специално във връзка с услугите за устен превод, информация относно държавите на произход и познания в областта на обработката и управлението на делата за убежище;
- б) за спешна помощ съгласно член 21 от Регламент (ЕС) № 516/2014 на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾ с оглед на спешните и специфични потребности в случай на извънредна ситуация.

Член 13

Доклад

1. Агенцията представя доклад на Европейския парламент, Съвета и Комисията относно практическото прилагане на настоящия регламент до 18 юли 2015 г. и всяка година след това.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 515/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. за създаване на инструмента за финансово подпомагане за външните граници и визите като част от фонд „Вътрешна сигурност“ и за отмяна на Решение № 574/2007/ЕО (ОВ L 150, 20.5.2014 г., стр. 143).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 439/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 2010 г. за създаване на Европейска служба за подкрепа в областта на убежището (ОВ L 132, 29.5.2010 г., стр. 11).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 516/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. за създаване на фонд „Убежище, миграция и интеграция“ и за изменение на Решение 2008/381/ЕО на Съвета и отмяна на решения № 573/2007/ЕО и № 575/2007/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Решение 2007/435/ЕО на Съвета (ОВ L 150, 20.5.2014 г., стр. 168).

2. Докладът включва описание на процедурите, въведени от Агенцията за прилагане на настоящия регламент по време на морски операции, заедно с информация относно практическото прилагане на настоящия регламент, включително подробна информация относно съответствието с основните права и въздействието върху тях, както и всякакви евентуални инциденти, които може да са възникнали.

ГЛАВА IV

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 14

Действие на Решение 2010/252/ЕС

Решение 2010/252/ЕС престава да поражда действие, считано от датата на влизане в сила на настоящия регламент.

Член 15

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Брюксел на 15 май 2014 година.

За Европейския парламент

Председател

M. SCHULZ

За Съвета

Председател

D. KOURKOULAS
